

Επιτέλους

Πέρασαν κι αυτά τα Χριστούγεννα

Γιόρτασαν οι Χριστιανοί

Διαβεβαίωσαν αλλήλους για το αληθές της γέννησης, μέσω του εξαντλητικού γιορτινού -απολύτως εμπορικού- πανηγυριού τους

Αμφιβάλω ωστόσο αν έπεισαν αλλήλους ότι είναι πραγματικά ευτυχισμένοι και είμαι βέβαιος ότι δεν έπεισαν εαυτούς

Κι εγώ;

Τι κάνω εγώ;

Εγώ, που τους κρίνω, τι κάνω;

Ποια η αντιπρότασή μου στους θρησκευτικούς και κοινωνικούς μύθους;

Άφησέ με εμένα

Αν θες να μελετήσεις πιθανές αντιπροτάσεις, ψάξε αλλού

Εγώ είμαι βυθισμένος

Λες και δεν κατάλαβες τόση ώρα, ότι ο θυμός για την αδυναμία των άλλων κρύβει το φόβο να αντικρίσω τη δική μου αδυναμία, που δεν είναι άλλη από τον πόνο, μόλις καταφέρνω -ή τυχαίνει- να αγγίξω τη θλίψη μου

Πως είναι δυνατό να ψάχνεις σε εμένα αντιπρόταση, όταν αφού μείνει γυμνή η ψυχή μου από τις διάφορες πνευματικές και σωματικές κρυψώνες, δεν αντέχει να αρθρώσει ούτε λέξη

Και τι να πει άλλωστε;

Πώς να μην αναγκαστώ να μετατρέψω τον πόνο σε θυμό;

Πώς να μην προτιμήσω να αναφερθώ στην ηλιθιότητα των Χριστιανών,

αντί να δω γύρω μου οικογένειες ενωμένες και χέρια γονιών και παιδιών πιασμένα σφιχτά,

αντί να σκεφτώ ότι αυτοί οι γονείς, μπορεί να μην το 'θελαν τόσο όσο εγώ, όμως παραμένουν εκεί

δίπλα στα παιδιά τους,

αντί να τολμήσω να αγγίξω τον πόνο, που είναι αδύνατο να μην κρύβεται μέσα στη ματιά των παιδιών μου,

αντί να κοιτάξω στον καθρέφτη

Πάνε τόσα χρόνια κι ακόμα δεν μπορώ να το συλλάβω

Πως είναι δυνατόν να έχω κάνει αυτό το πράγμα...

στα δικά μου τα παιδιά...

στα δικά μου τα παιδιά...

Γιε μου...

Πόσο λυπάμαι

Παιδί μου...

Παιδί μου...

Κι ενώ πάνε τόσα χρόνια

Κι ενώ προσπαθώ να συλλάβω τις συνέπειες που είχε και έχει «αυτό το πράγμα» που δημιούργησα στα παιδιά μου,

καθόλου δεν έχω καταφέρει να προσεγγίσω αυτό που έκανα στη μαμά τους

Κι ακόμα περισσότερο,

το που βρίσκεται τώρα εξ' αιτίας μου

Μόλις πηγαίνει η σκέψη σε αυτήν την αλήθεια, κάποιοι υπαρξιακοί μηχανισμοί άμυνας την απωθούν

Μοιάζει ειρωνικό:

Οι υπαρξιακοί μηχανισμοί προστατεύουν την ύπαρξή μου από τη συνειδητοποίηση της εξ' αιτίας μου μη ύπαρξης

Και να

Μόλις πήγα να προσεγγίσω πάλι την αλήθεια, κρύφτηκα μέσα σε ανόητα λογοπαίγνια και φλυαρίες

Στάσου στα πόδια σου ρε μαλάκα

Γύρε το κεφάλι σου και κοίτα εκείνη τη στιγμή

Αν αντέχεις

Αν τολμάς

Στάσου στα πόδια σου βρε άθλιε

Όπως κατάφερες να σταθείς και τότε παλιοκαριόλη

Τότε που γάμησες τα πάντα

Τολμάς ρε πούστη να το κοιτάξεις;

Κοίτα την